

**A kábítószer mennyiségének meghatározása – alapjogi
aggályok a Btk. 461.§ (4) bekezdésében írt rendelkezéssel
kapcsolatban**

Készítette: dr. Darvasi Szilvia

bíró

Pécsi Törvényszék

2017.

A kábítószer mennyiségének meghatározása – alapjogi aggályok a Btk. 461.§ (4) bekezdésében írt rendelkezéssel kapcsolatban

¹ A kábítószernek minősülő anyagok regulációjának gyors változása és annak szabályozási nehézségei kapcsán rendkívül gazdag a jogirodalom és bár az alkalmazandó anyagi jogszabály időbeli hatálya szempontjából kellő gondossággal kell eljárni, a szabályozás egyértelmű. Még akkor is, ha annak megállapítása, hogy egy adott anyag, veszélyes pszichotróp anyag vagy pszichotróp anyag pontosan mióta minősül kábítószernek a Btk.176.§-180.§ alkalmazásában, nem könnyű feladat.

Sokkal nehezebb kérdéssé vált a 2012. évi C. törvény (Btk.) hatályba lépését követően a jogalkalmazó számára a kábítószer mennyiségének meghatározása. Általánosságban a jogalkalmazónak a kábítószerrel visszaélés miatt vád tárgyává tett cselekmény elbírálása során a bűnjelként lefoglalt anyagokról meg kell állapítania, hogy a lefoglalást időpontjában kábítószernek vagy új pszichoaktív anyagnak minősülnek-e. Ezt követően rögzítenie kell azt is, hogy amennyiben a bűnjelként lefoglalt anyag kábítószer, a lefoglalt mennyiség csekély, jelentős vagy különösen jelentős mennyiségűnek minősül a Btk.461.§-a alapján. A fentieket követően határozhat a vád tárgyává tett cselekmény minősítéséről, mely a bíróság hatásköre szempontjából alapvető kérdés.

A hatályos szabályozás értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos problémák rögzítése előtt tekintsük át a korábbi szabályozást!

I.) Korábbi szabályozás

A Csemegi Kódex (1878. évi V. törvénycikk) XXI. fejezetében írt közegészség elleni bűntettek között értelemszerűen még nem szerepelt kábítószerrel kapcsolatos rendelkezés.

¹ 2012. évi C. törvény 459.§ (1) bekezdése szerint **kábítószer**:

a) az 1988. évi 17. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről szóló, Genfben, 1972. március 25-én kelt Jegyzőkönyvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. és II. Jegyzékében meghatározott anyag,

b) az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény mellékletének I. és II. Jegyzékében meghatározott veszélyes pszichotróp anyag és

c) az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 2. számú mellékletében meghatározott pszichotróp anyag.

Ennek oka, hogy az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről szóló, Genfben, 1972. március 25-én kelt Jegyzőkönyvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezményt később ratifikálta Magyarország.

A Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről szóló 1961. évi V. törvénybe – melynek hatályba lépéséről az 1962. évi 10. tvr rendelkezett – a² visszaélés kábítószerrel büntetést (198.§) az 1971. évi 28. törvényerejű rendelet iktatta be, mely rendelkezés 1972. I.1-től volt hatályos.

Azonban a kábítószer mennyiségének meghatározására vonatkozó értelmező rendelkezést sem a kódex, sem az 1962. évi 10. tvr nem tartalmazott a Btké. (1979. évi 5. törvényerejű rendelet) hatályba lépéséig. (A 1979. évi 5. törvényerejű rendelet számos jelentős módosítással 1979. július 1-től 2013. június 30-ig volt hatályos.)

II.) A kábítószer mennyiségének fogalma:

BTKÉ.(1979. évi 5. törvényerejű rendelet)	BTK. (2013. évi C. törvény)
23. § (1) A Btk. 282-283. §-ában szereplő „előállít, megszerez, tart, az országba behoz, onnan kivisz, az ország területén átvisz” és „kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik” elkövetési magatartások szempontjából a kábítószer csekély mennyiségű, ha	461. § (1) A 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha
<p><i>a)</i> annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma</p> <p>LSD esetén a 0,001 gramm, pszilocibin esetén a 0,1 gramm, pszilocin esetén a 0,2 gramm, amfetamin és metamfetamin esetén a 0,5 gramm, dihidrokodein esetén a 0,8 gramm, heroin esetén a 0,6 gramm, morfin esetén a 0,9 gramm, ketamin, kodein, MDA, MDMA, N-etil-MDA (MDE), MBDB, 1-PEA, N-metil-1-PEA, mCPP, metadon és petidin esetén az 1 gramm, kokain esetén a 2 gramm, BZP esetén a 3 gramm,</p>	<p><i>a)</i> annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma</p> <p><i>aa)</i> LSD esetén a 0,001 gramm, <i>ab)</i> pszilocibin esetén a 0,1 gramm, <i>ac)</i> pszilocin esetén a 0,2 gramm, <i>ad)</i> amfetamin, metamfetamin és MDPV esetén a 0,5 gramm, <i>ae)</i> dihidrokodein esetén a 0,8 gramm, <i>af)</i> heroin esetén a 0,6 gramm, <i>ag)</i> morfin esetén a 0,9 gramm, <i>ah)</i> ketamin, kodein, MDA, MDMA, N-etil-MDA (MDE), MBDB, 1-PEA, N-metil-1-PEA, mCPP, metadon, 4-fluoramfetamin és petidin esetén az 1 gramm, <i>ai)</i> mefedron, metilon és 4-MEC esetén az 1,5 gramm, <i>aj)</i> kokain esetén a 2 gramm, <i>ak)</i> BZP esetén a 3 gramm,</p>

2 1961. évi V. törvény 198. § (1) Aki a hatósági előírások megszegésével vagy kijátszásával kóros élvezetre alkalmas kábítószerrel készít, megszerez, tart, forgalomba hoz, az országba behoz, kivisz vagy az ország területén átvisz, egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

a) üzletszerűen,
b) visszaesőként,
c) bűnszövetségben,

vagy

d) jelentős mennyiségű, illetőleg értékű kábítószerrel követték el.

(3) Aki kábítószerrel való visszaélésre irányuló előkészületi cselekményt hajt végre, hat hónapig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(4) Azt a kábítószerrel, amelyre a kábítószerrel való visszaélést elkövették, el kell kobozni. Elkobzásnak helye van akkor is, ha a kábítószer nem az elkövető tulajdona.

<p>b) tetrahydro-kannabinol (THC) esetén a tiszta és savformában együttesen jelenlevő THC-tartalom (totál-THC) a 6 gramm mennyiséget nem haladja meg.</p>	<p>b) GHB esetén annak sav formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma a 7,5 gramm, c) tetrahydro-kannabinol (THC) esetén a tiszta és savformában együttesen jelen levő THC-tartalom (totál-THC) a 6 gramm mennyiséget nem haladja meg.</p>
<p>(2)A Btk. 282-283. §-ában szereplő „termeszt, megszerez, tart, az országba behoz, onnan kivisz, az ország területén átvisz,” és „kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik” elkövetési magatartások szempontjából a kábítószer csekély mennyiségű, ha kannabisz növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb öt.</p>	<p>(2) A 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha kannabisz növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb öt.</p>
<p>(3)A Btk. 282-283. §-ának alkalmazása szempontjából az (1)-(2) bekezdés szerinti kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros mértékét meghaladja.</p>	<p>(3) A 176-180. § alkalmazásában az (1)-(2) bekezdés szerinti kábítószer a) jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros, b) különösen jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának kétszázszoros mértékét meghaladja.</p>
<p><u>(4) Az (1)-(2) bekezdésben nem szereplő kábítószer esetén a kábítószer akkor csekély mennyiségű, ha tiszta hatóanyag-tartalmának élettani hatása legfeljebb 0,9 gramm morfinbázis élettani hatásával megegyező.</u></p>	<p><u>(4) a 176-180. § alkalmazásában az (1)-(2) bekezdésben nem szereplő kábítószer esetén a kábítószer</u> <u>a) csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának hétszeres mértékét nem haladja meg,</u></p>
<p>(5) Az (1)-(2) bekezdésben nem szereplő kábítószer esetén a kábítószer akkor jelentős mennyiségű, ha tiszta hatóanyag-tartalmának élettani hatása 18 grammot meghaladó morfinbázis élettani hatásával megegyező.</p>	<p><u>b) jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának száznegyvenszeres mértékét meghaladja,</u> <u>c) különösen jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának ezernégyszázszoros mértékét meghaladja.</u></p>

Áttekintve a fentieket látható, hogy a 2013. évi C. törvény a mennyiségi meghatározásokat átvéve az értelmező rendelkezések között rögzítette a Btké-ben korábban szereplő mennyiségeket (kiegészülve új anyagokkal, így mefedron, metilon, 4-MEC, MDPV, 4-fluoramfetamin és GHB) .

Két alapvető, fent kiemelt eltéréssel: olyan kábítószeres esetek esetén, melynek mennyisége ezen értelmező rendelkezésben nem szerepel, új értelmező rendelkezést rögzített a jogalkotó, szakítva a morfinbázis élettani hatásához történő viszonyítási alappal.

A leggyakrabban előforduló kábítószeres esetekben a jelentős mennyiség továbbra is a csekély mennyiség felső határának hússzorososa marad. A Btk. új kategóriaként bevezeti a különösen jelentős mennyiséget, ez a csekély mennyiség felső határának kétszázszorososa, tehát a jelentős mennyiség tízszerese lesz.

Álláspontom szerint a Btk. 461.§ (4) bekezdése alaptörvény ellenes, jogalkalmazóként kizárólag önkényesen értelmezhető, és a kirendelt orvos-szakértőknek nincs kompetenciája e kérdésben szakértői vélemény előterjesztésére, mely valójában jogszabály-értelmezésnek illetve jogalkotásnak tekinthető, az alábbiak miatt:

A Btk. 461.§ (1)-(3) bekezdései tehát kábítószerenként pontosan és nevesítve rögzítik milyen tömegű kábítószer minősül a Btk.176.§-180.§ alkalmazásában csekély, jelentős és különösen jelentős mennyiségnek. Ezzel szemben a Btk.461.§ (4) bekezdése a törvény által nem nevesített anyagok vonatkozásában a jogalkalmazó számára nem vagy kizárólag önkényesen értelmezhető rendelkezést tartalmaz a Btk.461.§ (1)-(2) bekezdésében fel nem sorolt kábítószer mennyiségének megállapításakor.³

A törvény miniszteri indokolása mindössze a következőket tartalmazza:

„A 461. § (1) bekezdése szerinti felsorolás a leggyakrabban előforduló anyagok esetében rögzíti a csekély mennyiségre irányadó határértéket. A mennyiségi határok a szakértői szerv állásfoglalásának megfelelően módosulnak: a törvény meghatározza a csekély (és a jelentős) mennyiség konkrét értékét mefedron (4-metil-metkatinon) MDPV, metilon, 4-MEC, 4-fluoramfetamin és GHB (gamma-hidroxi-vajsav/gamma-hidroxibutánsav) esetén. Egyéb anyagok esetében jelenleg a morfinbázis élettani hatását veszik alapul. A szakértői szerv szerint ez a „kötelező átváltás” bizonytalan jogalkalmazói gyakorlatot eredményez, ezért a törvény úgy rendelkezik, hogy ilyen esetekben a csekély mennyiség legfeljebb a tiszta hatóanyag-tartalom hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának hétszerese. A leggyakrabban előforduló kábítószeres esetekben a jelentős mennyiség továbbra is a csekély mennyiség felső határának húszszorososa marad. A törvény új kategóriaként bevezeti a különösen jelentős mennyiséget, ez a csekély mennyiség felső határának kétszázszorososa, tehát a jelentős mennyiség tízszerese lesz.

3(4) A 176-180. § alkalmazásában az (1)-(2) bekezdésben nem szereplő kábítószer esetén a kábítószer

a) csekély mennyiségű, **ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának hétszeres mértékét nem haladja meg,**

b) jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának száznegyvenszeres mértékét meghaladja,

c) különösen jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának ezernégyszázszoros mértékét meghaladja.

A törvény által külön nem nevesített anyagok mennyiségi határai vonatkozásában a 461. § (4) bekezdése ad iránymutatást.”

Eseti döntés, jogegységi döntés sem áll rendelkezésre, a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ nem adott ki ajánlást vagy módszertani levelet.

III.) Az alaptörvény következő rendelkezéseivel ellentétes tehát álláspontom szerint fenti jogszabályhely:

A fenti rendelkezés elsősorban **Magyarország Alaptörvényének B) cikkének** (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiságból következő jogbiztonság követelményét sérti.

Az Alkotmánybíróság 9/1992. (I. 30.) AB határozata – álláspontom szerint jelenleg is irányadó határozata - szerint ugyanis a jogállamiságból következő jogbiztonság követelményének érvényesülése nem csupán „az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények kiszámíthatóságát is” (ABH 1992, 59, 65.) A fenti írt értelmező rendelkezés nem egyértelmű, a lentebb kifejtettek szerint számos eltérő értelmezése lehetséges.

Magyarország Alaptörvénye C. cikk: A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

A hatalom megosztás elve a korlátlan hatalom kizárását, a hatalmi ágak elválasztását, egyensúlyát és együttműködési kötelezettségét egyszerre jelenti.

Valamennyi kábítószer vonatkozásban szükséges a csekély, jelentős és különösen jelentős mennyiségnek megfelelő tömeg jogalkotó általi pontos meghatározása. Esetlegesen értelmező rendelkezés útján a jogalkotónak kellett volna megállapítania, kit tekinthet a jogalkalmazó „hozzá nem szokott fogyasztónak”, és mi „az átlagos hatásos adag”, az értelmező rendelkezés hiányát a jogalkalmazó nem pótolhatja.

Jelenleg a jogalkalmazó orvos-szakértő kirendelésével határozhatja meg a fenti jogszabályhely pontos tartalmát, mely az alaptörvénnyel ellentétes. A jogalkalmazó a hatalmi ágak elválasztása alapján nem alkothat jogszabályt, míg a szakértők is vitatják esetleges kompetenciájukat, hiszen meghatározandó egy pontos mennyiség (tömeg), mely alapvetően nem lehet jogértelmezési kérdés.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

E teleologikus jogértelmezéssel sem lehet egyértelműen és pontosan meghatározni, hogy ki tekinthető „hozzá nem szokott fogyasztónak”. A vád tárgyává tett szerhez hozzá nem szokott vagy általánosságban a kábítószerhez (gyógyszerhez) hozzá nem szokott fogyasztót? Egyéni toleranciában hatalmas különbségek vannak a fogyasztók között, továbbá e tolerancia nem azonos az alkohol lebontási képességgel, mely egyéntől függetlenül közel állandó (cc.10 gramm/óra). Egy adott fogyasztó eseti toleranciáját is számos egyéb tényező befolyásolhatja, így: nem, kor, súly, rendszeresen szedett gyógyszerek és további számos körülmény.

Mi tekinthető „hozzá szokásnak”? Azonos-e a korábbi kábítószer-függőséggel? Mik az ismérvei? Egyes szerek addiktivitása rendkívül különböző, melyik szernél milyen gyakori szerhasználat tekinthető „hozzá szokásnak”? Ehhez kapcsolható egy alapvető eljárásjogi probléma: a Be.101.§ (2) bekezdése szerint elmeállapot vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni. A „hozzá szokás” kérdése elmeállapotbéli kérdésnek tekintendő-e.

Mi az „átlagos hatásos adag”? A fogyasztó által a terjesztőtől megvásárolt egyszeri adag vagy ennek az egyszeri adagnak a tiszta-hatóanyag tartalma?

Ennek a kérdésnek az eldöntése eredményezi a jogalkalmazás során a legnagyobb eltéréseket – tehát a rendelkezés alkalmazása semmiképpen nem kiszámítható - és a cselekmény minősítésére is alapvető kihatással bír.

A jogalkalmazó kénytelen jelenleg önkényesen az egyszeri adag – bázis formában megadott - tiszta hatóanyag-tartalmával számolni, mert ez a terhelt számára kedvezőbb, azonban álláspontom szerint ez a joggyakorlat szintén jogalkotásnak minősül, hiszen a Btk.461.§ (4) bekezdésében ez nem szerepel. Ellenkező esetben a jogalkalmazónak a bűnjelként lefoglalt kábítószer tiszta-hatóanyag tartalmát kellene összemérnie fogyasztó által a terjesztőtől megvásárolt egyszeri adaggal.

Könnyen belátható, hogy nagyságrendi különbségek vannak a két összemérni kívánt mennyiség között (gramm vö miligramm esetleg mikrogramm), így feltétlenül kedvezőbb a tiszta-hatóanyag tartalommal számolni, annak ellenére, hogy a Btk.461.§ (4) bekezdésében **nem ez szerepel**.

A „hatásos adag” vonatkozásában a kábítószer használat mely módja értendő? Nyálkahártyán, orálisan, vénásan illetve rektálisan egészen más mennyiség a „hatásos adag”. Önkényesen válasszon a jogalkalmazás ezek közül, szintén a legkedvezőbbet?

A fentiekén túl rendkívül aggályos, hogy a szakértők maguk hivatkoznak arra, hogy a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ nem adott ajánlást vagy módszertani levelet a törvény által külön nevesített anyagok mennyiségi határai vonatkozásában. Álláspontom szerint ez nem is tartozik a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ hatáskörébe, azonban a jogalkalmazás további esetlegességét és kiszámíthatatlanságát eredményezi.

A szakértők az interneten hozzáférhető adatokból dolgoznak a szakvélemény előterjesztése során, melyek vagy illegális terjesztők weboldalai vagy fogyasztói ún. chat-oldalak, ahol a fogyasztók egyes illegális anyagokkal kapcsolatos tapasztalataikat osztják meg egymással. A szakértők ezeket a weboldalakat fel is tüntetik szakvéleményeikben, melyeket megnyitva a jogalkalmazás legtöbbször ázsiai székhelyű terjesztő oldalára téved, ahol maga a terjesztő ajánl a leendő vásárlónak adott mennyiséget: kezdő (könnyű), közepes és erős adagban/kiszerezésben. Az oldalon fogyasztói hozzászólások is olvashatóak a szer várható hatásai, javasolt mennyiség vonatkozásában. Amennyiben ajánlásnak elfogadjuk ezeket a mennyiségeket, nem szükséges szakértő kirendelése sem, az internetről maga a jogalkalmazó is rögzíthetné ezeket. (Természetesen ezen módszert nem tartom elfogadhatónak.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg. A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt. Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

E rendelkezés alapján is szükséges valamennyi kábítószer vonatkozásban a csekély, jelentős és különösen jelentős mennyiségnek megfelelő tömeg jogalkotó általi pontos, törvényben rögzített meghatározása.

A tisztességes eljárás követelményébe ütközik, ha a bíróság a terhelt esetleges bűnösségét olyan szakértői véleményre mint bizonyítási eszközre vagy önkényes jogértelmezésre alapítja, mely az interneten hozzáférhető ajánlásokon alapszik. A szakvélemény előterjesztése során a szakértők maguk hivatkoznak arra, hogy ezek az ajánlások illegális terjesztők weboldalai vagy fogyasztói ún. chat-oldalak., a szakvéleményben ezekre a weboldalakra utaló link is szerepel, mint forrás.

Sem a szakértőnek, sem a jogalkalmazónak nem állnak rendelkezésére olyan kutatási/kísérleti adatok, melyek alapján számolhat, bár a korábbi morfinbázis-alapú számítással kapcsolatos aggályait a szakértők korábban valóban jelezték, a jogalkalmazást és szakértői számítást egyértelműen egységessé tette, szemben a fent idézett miniszteri indokolással.

Magyarország Alaptörvénye XV. cikk: A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Jelenleg egyértelműen hátrányosabb helyzetben vannak azok a terhelték, akiknél a Btk.461.§ (1)-(2) bekezdésében nem nevesített anyagot foglalnak le, mert a jogalkalmazás esetleges és nem kiszámítható, egy adott lefoglalt mennyiség meggyénként/szakértőnként eltérően minősülhet. Legfontosabb aggály ezzel kapcsolatban, hogy maga a terhelt sincs és nem is lehet tudatában annak, hogy adott esetben mekkora mennyiségű kábítószerrel birtokol.

Az elkövető nem látja és nem is láthatja előre cselekményének következményeit, még a nyomozás során sem prognosztizálható, hogy egy adott lefoglalt mennyiséget később a szakértő miként minősít. A büntetőeljárás során a védelem- de akár a bíróság hivatalból, más ügyben beszerzett - más megye, más szakértőtől származó, de szintén az adott anyagra előterjesztett szakértői véleményt mutat be, melyeket összevetve eltérő minősítéshez juthat a jogalkalmazó.

IV. Összegzés-indítvány:

A fenti alapjogi aggályokat a Pécsi Törvényszéken indult egyedi büntetőügyben észlelve a Be.307.§ (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be.266.§ (1) bekezdésének b.) pontjára – az eljárást felfüggesztve a 2012. évi C. törvény (Btk.) 461.§ (4) bekezdése alaptörvény ellenességének megállapítását, egyben az alaptörvény ellenes rendelkezés *pro futuro* megsemmisítését kezdeményeztem a 2011. évi CLI. törvény 25.§ (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b.) pontja alapján.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az AB törvény 25.§ (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikke alapozza meg. A 2011. évi CLI. törvény (AB törvény) 25.§ (1) bekezdése értelmében ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

Az Alaptörvény 24. cikke szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezésre soron kívül, de **legkésőbb kilencven napon belül** felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.

Az Alkotmánybíróság ezen cikk tartalmával egyező alapjogi aggályokat tartalmazó indítványt 2017. márciusában befogadta, az érdemi döntés – annak tartalmától függetlenül – remélhetőleg választ ad majd a fenti jogalkalmazói problémákra.

Készítette: dr. Darvasi Szilvia
bíró
Pécsi Törvényszék
2017.